

The Discourse Model of Participatory Urban Design with the Approach of Citizenship Education (Case Study: The Historical Context of Kazerun)

A B S T R A C T I N F O

Article Type
Qualitative Research

A B S T R A C T

Statement Problem: The discourse model of participatory design is proposed in the world as a solution for the redesign of urban contexts. Extensive destructions in the historical contexts of Iran are due to the lack of implementation of the urban design discourse.

Authors

1*. Reza Akbari
2. Mohsen Rafian
3. Hossein Amirazodi

1*. Assistant Professor,
Department of Urban Planning,
Faculty of Art and
Architecture, Yazd University,
Yazd, Iran.
2. Assistant Professor,
Department of Urban Planning,
Faculty of Art and
Architecture, Yazd University,
Yazd, Iran.
3. Master's student in Urban
Planning, Department of Urban
Planning, Faculty of Art and
Architecture, Yazd University,
Yazd, Iran.

Aim: This research explores the pattern of discourse creation in participatory design with the approach of citizenship education in the historical context of Kazerun.

Methods: The qualitative research approach was coded by categorizing the clusters of the participating community and snowball sampling into 3 open, axial and selective categories, then it was interpreted with the content analysis technique.

Results: The categories extracted from the interviews were included in 7 axial factors and in 2 selective reasons, including residents' ignorance and incorrect urban management.

Conclusion: Considering the effective factors in the citizens' ignorance (lack of understanding of the characteristics of the context, social and economic factors), the urban designer as a facilitator, at the beginning with the aim of making the participants aware of the historical context and creating a context for central participation, provided citizenship education then with preliminary education Urban design helps to turn the proposal into the ideas of the participants. Then moderates the ideas and codifies them in the form of integrated and comprehensive policies and helps the city management to communicate the implementation policies of participatory urban design and solve the problems caused by incorrect policies in the field of urban management, economic, design and security.

Keywords: Discourse, Urban Design, Participatory, Citizenship Education, Kazerun

*Corresponding Author

r_akbari@yazd.ac.ir

Article History

Received: 30 August 2022

Accepted: 26 September 2022

نتیجه‌گیری: با توجه به عوامل مؤثر در ناآگاهی شهروندان (عدم شناخت ویژگی‌های بافت، عوامل اجتماعی و اقتصادی) طراح شهری به عنوان تسهیل‌گر ابتدا با هدف آگاهی مشارکت‌کنندگان از بافت تاریخی و ایجاد زمینه مشارکت‌محور به آموزش شهروندی پرداخته سپس با آموزش مقدماتی طراحی شهری به تبدیل نظر به ایده مشارکت‌کنندگان کمک می‌کند. سپس ایده‌ها را تعدیل و به صورت سیاست‌های یکپارچه و جامع مدون نموده و به مدیریت شهری برای ابلاغ سیاست‌های اجرایی طراحی شهری مشارکت‌محور و حل مشکلات ناشی از سیاست‌های نادرست در زمینه مدیریت شهری، اقتصادی، طراحی و امنیت کمک می‌کند.

وازگان کلیدی: گفتمان، طراحی شهری، مشارکت‌محور، آموزش شهروندی، کازرون

الگوی گفتمان طراحی شهری مشارکت‌محور با رویکرد آموزش شهروندی (مطالعه موردی: بافت تاریخی کازرون)

رضا اکبری *
استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

محسن رفیعیان
استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

حسین امیر عضدی
دانشجو کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

چکیده

بيان مسئله: الگوی گفتمان طراحی مشارکت‌محور در دنیا به عنوان راه حلی برای بازطراحی بافت‌های شهری مطرح می‌شود. تخریب‌های گسترده در بافت‌های تاریخی ایران به علت عدم پیاده‌سازی گفتمان طراحی شهری است.

هدف: این پژوهش به کشف الگوی گفتمان‌سازی در طراحی مشارکت‌محور با رویکرد آموزش شهروندی در بافت تاریخی کازرون می‌پردازد.

روش: رویکرد پژوهش کیفی و با دسته‌بندی خوش‌های جامعه مشارکت‌کننده و نمونه‌گیری گلوله بر فری در ۳ دسته باز، محوری و گرینشی کدگذاری شده، سپس با تکنیک تحلیل محتوا تفسیر شده است.

یافته: مقولات مستخرج از مصاحبه‌ها در ۷ عامل محوری و در ۲ دلیل گزینشی شامل ناآگاهی ساکنان و مدیریت شهری نادرست قرار گرفت.

- این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد با راهنمایی دکتر رضا اکبری و مشاوره دکتر محسن رفیعیان در گروه شهرسازی دانشگاه یزد انجام گرفته است.

اجزای آموزش شهروندی برای رسیدن به طراحی شهری مشارکت محور شامل هدف، روش، محتوا، مخاطب، ابزار و سنجش است. شناخت و چگونگی کارکرد این اجزا بحث اصلی در گفتمان آموزش شهروندی برای طراحی شهری مشارکت-محور است. در آموزش شهروندی وحدت رویه‌ای در زمینه مواجهه عملی وجود ندارد.^[۱۷]

۱-۲- هدف آموزش

هدف آموزش شهروندی فراتر از مشارکت محوری است و به اهدافی مانند پرورش فکر، مسئولیت، اراده و اختیار و زیباق‌گرایی، تقسیم می‌شود. لذا آموزش از جامعه و برای جامعه است و نه آموزش به جامعه.^[۱۸] یعنی رویکرد پایین به بالا در آموزش شهروندی برای ایجاد گفتمان طراحی شهری مشارکت محور ضروری است. پس طراحی از بالا به پایین یا از خارج از سیستم مشارکت محوری جایی در گفتمان آموزش شهروندی برای طراحی شهری نخواهد داشت. برنامه آموزشی مناسب، با بررسی میدانی مشخص می‌شود تا آموزش بر مبنای نیاز مشارکت-کنندگان باشد و برنامه‌ریزی مطابق با اهداف رفتاری آن‌ها به آموزش، تهییه محتوا، تولید محصول آموزشی، قالب‌های آموزشی و اولویت‌های آموزشی بپردازد و باعث ایجاد انگیزه در مشارکت-محوری برای آموزش غیررسمی در طراحی شهری واقع شود.^[۱۹]

۲-۲- روش آموزش

آموزش جوانان و کودکان برای مشارکت در زندگی اجتماعی از ارزش‌های اساسی جامعه است.^[۲۰] ایجاد نهادهای دموکراتیک

اقتصادی بسیار مهم است.^[۹] چراکه رویکردهای پیشین نتیجه-ای جز عدم موفقیت نداشته است.^[۱۰] پس در بازطراحی بافت-های تاریخی نیاز به گفتمان مشارکت محور دیده می‌شود. این که الگوی گفتمانی شامل چه مواردی است با بررسی‌های میدانی مشخص خواهد شد.

بافت تاریخی کازرون در هسته قدیمی شهر در پژوهش‌های علمی بافت فرسوده قلمداد کرده‌اند.^[۱۱] با مشارکت مردمی در سال ۱۳۹۹ محدوده بافت تاریخی کازرون مشخص، سپس مرکز توجه قرار گرفت. عدم آموزش ساکنان این بافت و ناآشنایی مدیران شهری در مواجهه با طراحی مشارکت محور در این بافت، شاهد تخریب گسترده بافت هستیم. بدین منظور پژوهش حاضر در پی کشف الگوی گفتمان طراحی شهری مشارکت محور مبتنی بر آموزش شهروندان است.

۲- مبانی نظری

ضرورت پایداری و ببهود کیفیت محیط^[۱۲] از طریق آموزش شهروندی که از مؤلفه‌های توسعه شهرنشینی است^[۱۳] در رویکرد نوین طراحی شهری مطرح می‌شود چراکه شکوفایی هر جامعه رابطه مستقیم با مشارکت محوری آن دارد لذا آموزش شهروندان برای مشارکت محوری، دغدغه طراحان شهری است.^[۱۴] مؤلفه‌های آموزش شهروندی باید از مشارکت محوری مردم استفاده کند. درواقع آموزش شهروندانی کارآمد و توانمند و آگاه که می‌دانند راه دستیابی به رضایت شخصی در جامعه از طریق مشارکت محوری حاصل می‌شود، ضرورتی در گفتمان آموزشی است.^[۱۵] آموزش شهروندی با آموزش اخلاقی، مشارکت محوری و گفتمان‌سازی رابطه تنگاتنگی دارد.^[۱۶]

مشارکت را بر عهده دارد و در نقش تسهیل‌کننده و سازمان دهنده باید به جز شایستگی در مهارت‌های درسی، آموزش‌های مرتبط با آن را نیز دریافت کرده باشند.^[۲۴] این شایستگی از تجربه در پروژه‌های طراحی شهری مشارکت محور مشابه منبعث می‌شود.^[۲۵] که لزوم داشتن محتوای آموزش شهروندی در طراحی شهری مشارکت محور را یادآور می‌شوند.^[۲۶]

۴- مخاطب

حوزه‌های مهم آموزش شهروندی در طراحی شهری مشارکت-محور برای جنبه‌های مختلف مانند حوزه پهداشتی، میراث، آموزش، خدمات دولتی و عمومی، جوامع و مردم دارد.^[۲۷] توجه به نیاز مردم در طراحی شهری مشارکت محور باعث انتقال حس خوبی به مشارکت‌کنندگان می‌شود. این حس خوب تمایل به اختصاص زمان و منابع از سوی مردم ایجاد می‌کند.^[۲۸] بعلاوه مواردی مانند موقعیت طرح، ابزار و روش، زیرساخت، برابری قدرت مشارکت‌کنندگان و مشارکت واقعی از سوی مردم، نیز وجود دارد.^[۲۹] تمامی موارد گفته شده دارای سطوح متفاوتی در مقیاس‌های مفهوم، بعد، مؤلفه و شاخص هستند. لذا همه این موارد باید در ۳ بخش محدوده، توسعه و مقیاس مورد بررسی قرار گیرند.^[۳۰] تا حدود مداخله، میزان مداخله و شدت مداخله برای طراحی شهری و درگیر کردن مشارکت‌کنندگان مشخص شود.

۵- ابزار آموزش

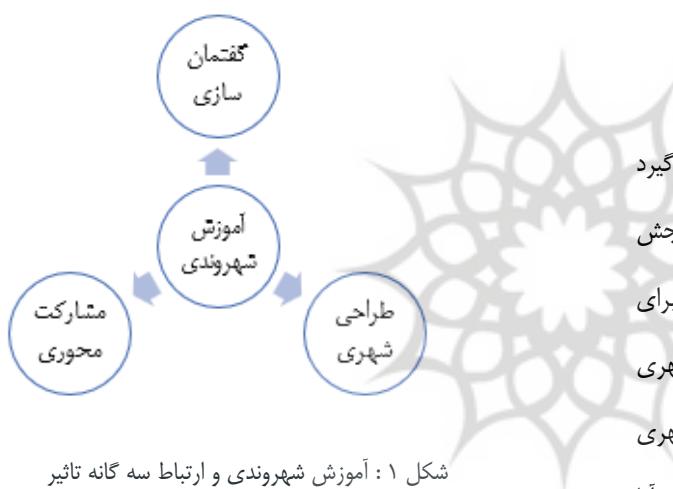
در آموزش شهروندی از تمامی ابزارها باید استفاده کرد.^[۱۹] فضای مجازی و قابلیت‌های آموزشی و ایجاد ارتباط در آن‌ها،

محلى استراتژی آموزش شهروندی برای طراحی شهری مشارکت محور است^[۲۱] چراکه یکی از روش‌های آموزش شهروندی، کنش گروهی است و در مجمع‌های محلی که جوانان با آن پا به عرصه فعالیت جمعی گذاشته و درگیر مسائل شهر و محله خود شوند، مناسب‌ترین روش برای آموزش شهروندی است که نتیجه‌ای این اقدام آموزش در آموزش‌های رسمی دیده نمی‌شود.^[۲۲] آموزش غیررسمی (اندراگوژی) برای آموزش بزرگسالان است چراکه آن‌ها کنترل بیشتری بر فرآیندها و نتایج یادگیری اعمال می‌کنند بنابراین قدرت و استقلال بیشتری را در یادگیری خود وارد می‌کنند؛ اما برای کودکان آموزش‌های رسمی (پداغوژی) به واسطه کنترل کامل دانش-پذیران توسط آموزش‌دهنده مناسب‌تر است.^[۲۳]

۳- محتوای آموزش

آموزش شهروندی متناسب با ابعاد شناختی، تعلق و تعهد فردی، ایجاد شناخت و تفکر خلاق در جامعه، ایجاد فرصت‌های یادگیری و آموزش مداوم، ارتقاء ساختار حقوق شهری به یک نهاد مستقل می‌باشد.^[۲۱] الگوی آموزش شهروندی مورد توجه طراح شهری در راستای فرهنگ‌پذیری و یادگیری متقابل برای ایجاد دانش مشترک شامل حساسیت مردم نسبت به فرهنگ، زیبایی‌شناسی، معماری، فناوری یا شهروند بودن، برگرفته از سبک زندگی مردم است.^[۲۴] در این گفتمان آموزش صرفاً شامل آموزش مشارکت‌کنندگان نمی‌شود و طراحان شهری نیز باید در مورد شیوه تسهیلگری در طراحی شهری آموزش بینند. طراحان به عنوان رابط میان سرمایه‌گذاران و مشارکت‌کنندگان (که غالباً به دولت اعتماد ندارند) هستند. طراح شهری مدیریت

آموزش شهروندی برای ایجاد گفتمان و یا آموزش شهروندی برای طراحی شهری و یا آموزش شهروندی برای ایجاد مشارکت محوری، محوری برای بازطراحی می‌باشد. آنچه که باید در آموزش شهروندی قرار گیرد در ۵ بخش است که شرایط ایجابی هر بخش برای گفتمان‌سازی در طراحی شهری مشارکت محور ضروری تلقی می‌شود. عدم شکل‌گیری سیستم آموزش شهروندی و یا نقص در اجزای آن، منجر به شکست در ایجاد گفتمان برای طراحی شهری مشارکت محور خواهد شد.

۳- روش پژوهش

کشف الگویی برای گفتمان‌سازی نیاز به شناخت بافت تاریخی کازرون از زبان ساکنان و دیگر ذی‌مدخلان دارد. پژوهش حاضر با رویکردی تفسیرگرایانه، به شناسایی عواملی که در طراحی شهری مشارکت محور مؤثر هستند می‌پردازد تا الگویی در گفتمان‌سازی برای آموزش شهروندی در بافت تاریخی کازرون پیدا و مطرح نماید. شیوه مصاحبه به این صورت بوده که ابتدا مشارکت‌کنندگان در پژوهش در سه خوشه ساکنان، بازاریان و مدیران شهری دسته‌بندی شدند (شامل ۴۰ درصد بازنشسته، ۲۴

می‌تواند به عنوان ابزاری برای آموزش شهروندی در طراحی شهری با رویکرد مشارکت محوری مورد استفاده قرار گیرد. ایجاد آتلیه برای تمرین مهارت طراحی و تشویق به شرکت در مسابقات مشابه با هدف آموزش و همچنین فعالیتهای ترکیبی می‌تواند در برنامه آموزشی گنجانده شود.^[۳۱] مکانی که افراد آموزش‌دهید بتوانند در آن به تمرین پرداخته و یا باعث گسترش آموزش شهروندی یا مشارکت محوری در طرح‌های شهری (طراحی شهری یا برنامه‌ریزی شهری) شود، باید به عنوان یک ضرورت دیده شود.

۶- سنجش

آنچه که در انتهای طرح باید مورد ارزیابی و سنجش قرار گیرد شامل سنجش: ۱- آگاهی عمومی از طراحی شهری ۲- سنجش نتایج آموزش طراحی شهری کارگاه‌های آموزش شهروندی برای مردم ۳- بازخورد مردم نسبت به الگوی گفتمانی طراحی شهری مشارکت محور، است.^[۳۲] در الگوسازی گفتمان طراحی شهری مشارکت محور در پرتو آموزش شهروندی باید بررسی شود که آیا این گفتمان منجر به دموکراسی محلی شده است؟ آیا آموزش شهروندی منجر به توانمندسازی مشارکت‌کنندگان شده است؟ آیا یادگیری متقابل در گفتمان آموزش شهروندی اتفاق افتاده است؟ آیا طراح شهری، مشارکت‌کنندگان را آینده‌نگر می‌داند؟ پس طراحی شهری مشارکت محور از طریق آموزش شهروندی بر ۴ اصل استوار است: ۱- دموکراسی ۲- توانمندسازی افراد از طریق فرآیند آموزش شهروندی طراحی شهری ۳- یادگیری متقابل طراحان شهری و افراد ۴- نگاه به انسان به عنوان فردی ماهر و مدبیر که توسعه در اقدامات آینده.^[۳۳]

گفتمان آموزش محور در طراحی شهری می‌باشد که به شرح موارد در جدول ذیل آمده است:

درصد مغازه‌دار، ۱۸ درصد خانه‌دار و ۱۸ درصد سایر) و در ادامه به روش گلوله برفی از ایشان مصاحبه در مورد چرا بی عدم ایجاد گفتمان موفق در طراحی شهری مشارکت محور در بافت تاریخی کازرون شد. مصاحبه‌ها با در سه دسته باز، محوری و گزینشی کدگذاری شده سپس با تکنیک تحلیل محتوای کیفی مورد بررسی قرار گرفت.

۴- یافته‌ها

آمار توصیفی مشارکت‌کنندگان حاکی از ۴۱ درصد زن و ۵۹ درصد مرد که ۳۵ درصد مجرد و ۶۵ درصد متاهل می‌باشد. میانگین سنی حدود ۵۱ سال و به طور میانگین ۴۷ سال در بافت تاریخی سکونت دارند. از این میان ۶ درصد بی‌سواد و ۱۲ درصد ابتدایی، ۱۸ درصد سیکل، ۲۹ درصد دیپلم، ۲۳ درصد لیسانس، ۶ درصد فوق‌لیسانس و ۶ درصد دکترا حرفه‌ای بودند (حدود ۳۵ درصد دارای تحصیلات دانشگاهی). میانگین درآمد مشارکت-کنندگان ۶ میلیون تومان می‌باشد که در گروه متوسط جامعه اقتصادی کازرون قرار می‌گیرند. حدود ۷۶ درصد از بدو کودکی، ۱۲ درصد از کودکی، ۶ درصد از نوجوانی و ۶ درصد از جوانی تاکنون سابقه سکونت در بافت تاریخی دارند.

۴-۱- کدگذاری باز

مصاحبه‌های صورت گرفته توسط نویسنده‌گان با تکنیک تحلیل محتوا مورد بررسی قرار گرفت و ۳۳ مقوله مهم از گفته‌های مشارکت‌کنندگان استخراج گردید. این مقولات برخشنی ناشی از خلاء موجود و برخی ناشی از عدم آموزش ساکنان و نبود

جدول ۱- تحلیل مصاحبہ‌های بافت تاریخی به صورت کدگذاری باز (ماخذ: تویسندگان)

مفهوم	مفاهیم
فرسودگی	محله قدیمی و مخروبه است کسی داشن تمیاد کاری کند
تصمیم به مهاجرت	دوست تدارم در محله بمانم
تبود مویت	هرچ چیز محله برایم اهمیت ندارد
عدم رعایت حریم شخصی	افراد زیاد کنجهکاوی می‌کنند
تبود کاربری با خدمات اقتصادی	یک مقاذه خوب برای خرید مایحتاج تیست
تبود فضای شهری	پارکی باشد تا در آن جمع شویم
مبلمان شهری تامناسب	مبلماتی برای تشنستن و تجمع قرارداده تشدید
تبود کاربری فرهنگی	مکانی برای انجام فعالیت‌های فرهنگی همگاتی تیست
تبود زیست شبانه	شب می‌شود محله خلوت می‌شود
گستنگی بافت	چندباره شدن محله به خاطر خیابان کشی‌ها و آپارتمان سازی‌ها
دخل تکردن ساکنان در طراحی محله	شهرداری به حرف ما گوش تیم دهد
عدم در تظر گرفتن مردم در طراحی	طراحی برایشان مهم‌تر از مردم است ولی مردم ساکن بافت هستند
عدم ایجاد اتجام محلي	اتجامی تدارد پیگیر امور باشد
تابرا بری سطح فرهنگی و اجتماعی	سطح اجتماعی افراد محله متفاوت است
تابوتی در ایجاد پویایی اقتصادی	شغل پدرآمدی در محله شکل تغییره که پول و خدمات به محله سرازیر شود
تالمنی	امنیت تیست
تیاز به فضای استراحت	جایی برای استراحت و تفریح تیست
عدم وجود برآمدهای مدنون	شهرداری برآمدهای برای بافت تدارد
ضایعه‌های تبدیل ساخت‌وساز	هر کسی هر سازه‌ای بخواهد می‌سازد و به قوانین توجه تدارد
اشکاربودن بزه	در محله بوزی دخانیات می‌اید
تبود بازار رقابت	یک مقاذه در محله که یا چیزی تدارد یا قیمت گزاف می‌دهد
کم ارزش بودن بافت	قیمت زیمن پایین است، طراحی به صرفه تیست
غیریومی سازی تمای ساختمان‌ها	همه تمایهای جدید و خارجی کارهی کنند
تبود مکان گردشگری	چیزی که برای بازدید باشد وجود تدارد
اختلال فرهنگی تاثی از مهاجرت	اتباع خارجی بیشتر ساکن شده‌اند که فرهنگشان متفاوت است
بلندمرتبه‌سازی	آپارتمان سازی زیاد شده
عدم استفاده از اراضی معلق	زمین‌های رها شده زیاد است
تگاه موزه‌ای به بافت	محله را مائند موزه‌ای می‌بینند
خطیر تخریب	خانه‌ها رویه تخریب است
اشتباش بصری تاثی از بلندمرتبه سازی	آپارتمان‌ها نفس محله را گرفته‌اند
تگاه صرفاً اقتصادی به طراحی	خانه‌ها را با کمترین قیمت می‌سازند و دیگر به طراحی اهمیت تیم دهند
سیاست‌های تادرست حمایتی	وام توسازی می‌دهند که خانه و آپارتمان بسازید از اهن طرف شهرداری اجازه چند طبقه می‌دهد
عدم درآذربایانی از بافت	مسولان شهرداری به فکر درآمدزایی پایدار تبوده‌اند

۴-۲- کدگذاری محوری

طراحی (۴) مورد) و سیاست مدیریتی (۱۱) مورد) در بافت بوده است. هم راستایی مقولات، نزدیکی مفاهیم و شیوه اثرگذاری، محور تقسیم‌بندی در این کدگذاری بوده است.

مقولات مصاحبہ‌ها طی کدگذاری دسته بندی شده و این مقولات دربردارنده ویژگی بافت (۲) مورد)، عوامل اقتصادی (۵) مورد)، اجتماعی (۴) مورد)، فرهنگی (۴) مورد) و امنیتی (۲) مورد)،

جدول ۲- تحلیل مصاحبه‌های بافت تاریخی به صورت کدگذاری محوری (ماخذ: نویسندهان)

مفهوم	عامل	مفهوم	عامل
نیود زیست تبانه	سیاست مدیریتی	فرسودگی	ویژگی بافت
گستینگی بافت		خطر تخریب	
عدم ایجاد انجمان محلی		نیود کاربری با خدمات اقتصادی	
عدم وجود برنامه‌ای مدون		ناتوانی در ایجاد پویایی اقتصادی	
ضاپطه‌مند نیون ساخت و ساز		نیود بازار رقابت	
بلندمرتبه سازی		کم ارزش بودن بافت	
عدم استفاده از اراضی معطل		نگاه صرفاً اقتصادی به طراحی	
نگاه موزه‌ای به بافت		تصمیم به مهاجرت	
اغتشاش پصری ناشی از بلندمرتبه سازی		نیود هویت	اجماعی
سیاست‌های نادرست حمایتی		عدم رعایت حریم شخصی	
عدم درآمدزایی از بافت	امنیت	نیود مکان گردشگری	
نامنی		نیود کاربری فرهنگی	
آشکاربودن بزه		نایابی سطح فرهنگی و اجتماعی	
غیربومی سازی نمای ساختمان‌ها		اختلاط فرهنگی ناشی از مهاجرت	فرهنگی
میلان تهری نامتاسب		میلان تهری نامتاسب	
عدم درنظر گرفتن مردم در طراحی	طراحی	دخلی نکردن ساکنان در طراحی محله	
محله		نیاز به قضاچی استراحت	

۴-۳- کدگذاری گزینشی

عوامل تاثیرگذار شامل ناآگاهی ساکنان از بافت و ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی آن می‌باشد. عامل دوم مدیریت شهری نادرست است که باعث بر هم خوردن نظم اقتصادی، امنیت و طراحی شده است. گزینش این موارد و جایگیری آنان در این یک بخش ناشی از منبع اثر متفاوت آن‌ها و پیامد یکسان این گروه‌ها می‌باشد.

جدول ۲- تحلیل مصاحبه‌های بافت تاریخی بهصورت کدگذاری گزینشی (ماخذ: تویستگان)

مقولات	عامل	دلیل
فرسودگی	ویژگی بافت اجتماعی	نااگاهی ساکنان
خطر تخریب		
تصمیم به مهاجرت		
تبود هویت		
عدم رعایت حریم شخصی		
تبود مکان گردشگری		
تبود کاربری فرهنگی		
تابراپری سطح فرهنگی و اجتماعی		
فیریومی‌سازی تمای ساختمنانها		
اختلالات فرهنگی تاشی از مهاجرت		
تبود کاربری با خدمات اقتصادی	اقتصادی	میراث
تاتوایی در ایجاد پویایی اقتصادی		
تبود بازار رفاقت		
کم ارزش بودن بافت		
تگاهه صرفاً اقتصادی به طراحی		
میمان شهری تامناسب	طرابی	مدیریت شهری تادرست
عدم درنظر گرفتن مردم در طراحی		
دخلی تکردن ساکنان در طراحی محله		
تیاز به فضای استراحت		
تبود زیست شباته	سیاست مدیریتی	سیاست
گستگی بافت		
عدم ایجاد اجتمعن محلی		
عدم وجود برآتمهای مدون		
ضایعه‌مند تبودن ساخت و ساز		
بلندمرتبه سازی		
عدم استفاده از اراضی معطل		
تگاه موزه‌ای به بافت	امیت	نیازهای انسانی و مطالعه اجتماعی
اقشاش بصیری تاشی از بلندمرتبه سازی		
سیاست‌های تادرست حمایتی		
عدم درآمد زایی از بافت		
تامنی		
اشکاربودن بزه		

شهروندی به عنوان راه حل اصلی برای حل مشکلات بافت تاریخی کازرون مطرح و با ایجاد گفتمان سازی به نتیجه‌های متناسب با نیاز مشارکت‌کنندگان و مدیریت شهری خواهد رسید.

۵- نتیجه‌گیری

بهصورت کلی مشکلات گفتمان در طراحی شهری مشارکت- محور در بافت تاریخی کازرون در نااگاهی ساکنان که ریشه در عدم آموزش صحیح و نبود زمینه گفتمان دارد و مدیریت شهری نادرست که ریشه در عدم تدوین برنامه مدون و سیاست‌های یکپارچه در این خصوص دارد. طراحی مشارکتی در قالب آموزش

و گو و مشارکت محور نبودن طرح‌ها) و امنیت هستند، در این دسته جای گرفتند. بدین معنا که طراح شهری باید ضمن درک نقش خود به عنوان تسهیل‌گر میان مشارکت‌کنندگان و مدیریت شهری، با آموزش شهروندی مشارکت‌کنندگان به ایده‌پردازی پرداخته و پس از تعديل ایده‌ها به مدیریت شهری در ایجاد برنامه مدون و همه‌جانبه در راستای طراحی شهری مشارکت-محوری کمک کند؛ و مدیریت شهری باید با ایجاد امنیت و جلب نظر مشارکت‌کنندگان با ابزارهایی چون سیاست‌های مدیریتی و ایجاد پویایی اقتصادی مبتنی بر نظر طراح شهری ابلاغ کرده و بهسوی حفاظت و توسعه بافت تاریخی کازرون گام بردارد.

شکل ۲. طراحی شهری پویا با توجه به زمینه ای مشارکت‌ها و آموزش‌ها

با تحلیل محتوای مقولات کدگذاری شده به این نتیجه رسیدیم که علت عدم گفتمان‌سازی در طراحی شهری مشارکت‌محور در بافت تاریخی کازرون ناشی از ناآگاهی ساکنان از ویژگی‌های بافت تاریخی (مانند تخریب‌پذیری و فرسودگی بافت) و مسائل اجتماعی (مانند نداشتن هویت، تصمیم به مهاجرت، عدم رعایت حریم شخصی و نبود مرکزی گردشگرپذیر) و فرهنگی (مانند نبود کاربری فرهنگی، غیربومی بودن نماها، نابرابری سطح فرهنگی ایجاد شده ناشی از اختلاط فرهنگی منبعث از مهاجرت) است. در اینجا متخصص با هدف آگاهی از بافت و ایجاد مشارکت‌محوری در مشارکت‌کنندگان، آموزش شهروندی را شروع می‌کند. سپس گام دوم آموزش شهروندی شامل کارگاه‌های مقدماتی طراحی شهری است. اهداف آموزش باید پرورش افراد و مخاطبان آن را حوزه‌های درگیر با مشارکت‌کنندگان شامل شود. همچنین محتوای آموزشی باید منجر به ایجاد آگاهی مشارکت‌کنندگان از حقوق خویش، لزوم گفتمان و چگونگی طراحی شهری محله شود. مهارت لازم طراحان شهری شامل تسهیلگری و دیگر موارد ارتباطی است که باید آموزش داده شود. ابزارهای رسیدن به مقصد آموزشی نامحدود و شیوه سنجش این آموزش به طوری است که باید ارتباط مؤثر طراح شهری و مشارکت‌کننده و جریان انتقال دانش در بستر دموکراسی کاملاً مشهود باشد.

تشکر و قدردانی
موردي توسيط نويسنديگان گزارش نشده است.
تأييديه‌های اخلاقی
موردي توسيط نويسنديگان گزارش نشده است.
تعارض منافع
موردي توسيط نويسنديگان گزارش نشده است.
سههم نويسنديگان در مقاله

در خصوص مدیریت شهری نادرست نیز مواردی که مربوط به سیاست‌های مدیریتی (اعم از نگاه موزه‌ای، سیاست نوسازی و بلندمرتبه‌سازی، از هم‌گسیختگی بافت و عدم نظارت بر ضوابط)، اقتصادی (شامل ارزش پایین قیمت بافت و عدم پویایی اقتصادی) و عاملان تأثیر در طراحی (از بین رفتن فضای گفت-

commercial streets at the historical centers of cities. Alexandria Engineering Journal.

[۹] Doyle, C., (۲۰۰۵). Sustainability, urban regeneration and social inclusion, Sustainable development and planning II journal, Vol. ۲, Glasgow Caledonian University, Scotland, UK, PP. ۱۳۴۳-۱۳۵۱

[۱۰] Diamond, J., Liddle, J., Southern, A., & Osei, P. (Eds.). (۲۰۱۰). Urban regeneration management: international perspectives (Vol. ۴۳). Routledge, Translated by Mojtaba Rafieian (۲۰۱۳), Tehran University Publication, Tehran [in Persian].

[۱۱] Hosseini Asl, Shahla, Beyk Mohammadi, Hassan (۱۳۹۱), an analysis of the problems Kazerun erosion texture, Sepehr Scientific-Research Quarterly of Geographical Information, ۲۱(۱-۸۴), ۸-۱۰.

[۱۲] Bleci c I, Canu D, Cecchini A, Congiu T, Fancello G. (۲۰۱۸). Factors of Perceived Walkability: A Pilot Empirical Study. Computational Science and Its Applications – ICCSA: ۱۲۵-۳۷

[۱۳] Arayesh, Mansour, Sheikhi, Mohammad Taghi (۱۳۹۹) Investigating the relationship between citizenship education and sustainable urban development (case study: Ardabil city). Urban Sociological Studies, ۱۰(۳۴), ۳۳-۶۰.

[۱۴] Ganji, M., and Niazi, M., and Askari Kaviri, A (۱۳۹۲) An analysis of citizenship culture with an emphasis on citizenship education. Urban Sociological Studies (Urban Studies), ۴(۱۲), ۷۵-۱۰۰

[۱۵] Teimurnejad, K., and Yuzbashi, A., and Ebrahimi, M. (۱۳۹۶). Effective factors on citizenship education with an emphasis on sustainable urban development (case study: Zanjan Municipality). Economics and Urban Management, ۵(۳), ۷۹-۹۵

نویسنده اول: ۱۰۰ درصد

نویسنده دوم: ۱۰۰ درصد

نویسنده سوم: ۱۰۰ درصد

منابع مالی/حمایت‌ها

موردی توسط نویسنده گزارش نشده است.

منابع

[۱] Porter, L. and Shaw, K., (۲۰۰۹). Whose Urban Regeneration: An international comparison of Urban Regeneration Strategies, Translated by Manouchehr Tabibian (۲۰۱۲), Tehran University Publication.

[۲] Friedman J. (۱۹۹۰). Empowerment: The politics of Alternative Development, Cambridge (MA), Blackwell.

[۳] Rodwell, D., (۲۰۰۷). Conservation and Sustainability in Historic Cities, Translated by Pirooz hanachi and Yalda Shahtemoori (۱۳۹۳), Tehran University Publication, Tehran.

[۴] Pirayehgar, Milad and Riazi, Fayaz (1390), Providing solutions for educating citizens in the construction and quality improvement of urban spaces in Iran, Media and Citizenship Education, Tehran, Directorate of Citizenship Education, Tehran Municipality, ۴۵۶-۴۶۷

[۵] Behzadfar, Mustafa (۱۳۸۷), The identity of the city, Tehran: Nashr Shahr.

[۶] Abdali, Yaqoub (۱۳۹۶) Spatial analysis of quality of life and crime in inefficient urban contexts (case study: Central part of Tehran), Master's thesis, Faculty of Geography, University of Tehran.

[۷] Nazemi Ashni, Amir and Qadiri, Ruhollah (۱۳۸۵), experience writing from concept to implementation, Tehran, New Industries Center, Ministry of Industries and Mines

[۸] Mehanna, Walaa & Mehanna, Wesam. (2019). Urban renewal for traditional

business students. IIMB Management Review.

[۲۴] Schelings, Clémentine & Calixte, Xaviéra & Elsen, Catherine. (2020). Advocating for Participation in Design: Designers' and Non-designers' New Roles and Responsibilities. *The International Journal of Design Management and Professional Practice*. 14. 9-27.

[۲۵] Borucka, J., Czyż, P., Mazurkiewicz, W., Panczewicz, Łukasz, & Perzyna, I. (2021). Improving social competencies of architecture students through participatory design of marketplace regeneration. *World Transactions on Engineering and Technology Education*, 19, 71-78.

[۲۶] Larson, J., & Nelms, S. (2021). Collaborating for Equity in Urban Education: Comprehensive Reform in an Innovative University/School Partnership. *Urban Education*. <https://doi.org/10.1177/00420859211017976>

[۲۷] Bødker, S., Dindler, C., Iversen, O.S., Smith, R.C. (2022). When and Where Is Participatory Design Done? In: *Participatory Design. Synthesis Lectures on Human-Centered Informatics*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-02235-7_4

[۲۸] Sanoff, H. (2021). Participatory Design: a historical perspective. *Journal of arts & architecture research studies*, 2(3), 12-21.

[۲۹] Luck, R. (2018). What is it that makes participation in design participatory design? *Design Studies*.

[۳۰] Smith, R. C., & Iversen, O. S. (2018). Participatory design for sustainable social change. *Design Studies*, 59, 9-36.

[۳۱] Bradecki, Tomasz, Anyeley Hallova, and Michal Stangel (2022). "Concretization of Sustainable Urban

[۱۶] Pourjafarian, Zahra, Khodabandehloo, Roohoollah, Assareh, Alireza (۱۳۹۸) A Review of Three Decades of Research in Citizenship Education: A Social Networks Analysis, information and communication technology in educational sciences, ninth year, number (۳۵) ۳

[۱۷] Ahmadi, Yaqub, Alipour, Parveen (۱۳۹۷) Cultural-social components and citizenship culture (case study: citizens of Sanandaj). *Social and Cultural Strategy*, ۷(۱), ۲۲۷-۲۵۱

[۱۸] Najdaghi, N (1399) Investigating the Philosophical Origin of Community Education in the Citizen Participation Process from the Perspective of Islamic Realism. *CIAUJ*; ۵(۲): ۱۸۳-۱۹۴

[۱۹] Khatib Zanjani, Nazila, Farajollahi, Mehran, Sarmadi, Mohammad Reza (۱۳۹۰) Application of Non-Formal Education in Citizenship Education (Case Study: Tehran Municipality Urban Planning & Research Center). *Cultural Sociology*, ۱(۲), ۴۵-۷۱.

[۲۰] Gozzoli, P. C., Rongrat, T., & Gozzoli, R. B. (2022). Design Thinking and Urban Community Development: East Bangkok. *Sustainability*, 14(7), 4117.

[۲۱] Arayesh, M., and Sheikhi, M., and Ajlali, H. (۱۳۹۸). Formulating a model for citizenship education with an approach based on foundational data theory. *Urban Sociological Studies*, ۹(۳۱), ۱۱۸-۸۵

[۲۲] Rabbani Khorasgani, A., and Kianpour, M. (۱۳۹۲). Teaching citizenship rights to young people with an emphasis on local assessment and research forums as a practical solution. *Urban Sociological Studies (Urban Studies)*, ۳(۶), ۲۳-۵۶

[۲۳] Muduli, Ashutosh & Kaura, Vinita & Quazi, Ali. (۲۰۱۸). Pedagogy or andragogy? Views of Indian graduate

Design Education in the Project Based Learning Approach—Experiences from a Fulbright Specialist Project" Sustainability 14, no. 12: 6971.
<https://doi.org/10.3390/su14126971>

[۳۲] Daneshpour, S., and Ghafari Azar, Z. (۱۳۹۹). Collaborative Participation Approach of Urban Design, from Idea to Design (Heravi Square, Tehran), Tehran. Bagh Nazar, ۱۷(۸۲), ۵-۲۰.

[۳۳] Bødker, S., Dindler, C., Iversen, O.S., Smith, R.C. (2022). What Can We Learn from the History of Participatory Design? In: Participatory Design. Synthesis Lectures on Human-Centered Informatics. Springer, Cham.
https://doi.org/10.1007/978-3-031-02235-7_3

